

Nr. C/961/10
van het arrest

Nr. 2010/2596
van het repertorium

Nr. 308 P 2004
van het parket-generaal

- urbanisatie

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12de kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

1.
geboren te
smid,
wonende te

op

beklaagde

2.
geboren te
zonder beroep,
wonende te

op

beklaagde

beklaagden sub 1 en 2 vertegenwoordigd door Mr.
advocaat bij de balie van
loco Mr. advocaat bij de
balie van

inrichting hebben toegestaan of gedoogd of die tot de werken opdracht hebben gegeven, de eerste en de tweede: als gebruikers die tot de werken opdracht hebben gegeven,

op het onroerende goed gelegen te

gekadastreerd als
met een globale oppervlakte van 16 a 45 ca,

eigendom van derde en vierde verdachte,

de hierna vermelde werken in artikel 44 omschreven,

A. tussen 31 mei 1996 en 3 september 1997 te hebben uitgevoerd

B. van dan af tot minstens 13 december 1999 te hebben instandgehouden,

nl. verbouwwerken bestaande uit het afbreken van een bergplaats en het optrekken van een bijkomende ruimte alsook het optrekken van een nieuw gebouw dat werd ingericht als kantoor.

deze feiten onder de hogeromschreven tenlastelegging sedert 1 mei 2000 en thans zwaarder strafbaar gesteld zijnde door de artikelen 99, 146, 147, 149, 153, 160, 161, 171, 197, 198 en 204 van het huidig decreet van de Vlaamse Raad van 18 mei 1999, houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (B.S. van 8 juni 1999), zoals gewijzigd door de artikelen 16, 36, 38 en 64 van het decreet van de Vlaamse Raad van 26 april 2000 (BS van 29 april 2000), de artikelen 4 en 10 van het decreet van de Vlaamse Raad van 13 juli 2001 (BS van 3 augustus 2001), de artikelen 5 en 8 en het decreet van de Vlaamse Raad van 7 december 2001 (BS van 28 december 2001 - tweede uitgave - erratum BS van 12 januari 2002); de artikelen 2 en 3 van het decreet van de Vlaamse Raad van 1 maart 2002 (BS van 16 april 2002 - tweede uitgave), en de artikelen 6 en 7 van het decreet van de Vlaamse Raad van 8 maart 2002 (BS van 23 maart 2002) "

alsmede geactualiseerd aan het decreet van 4 juni 2003.

Verklaart de tenlasteleggingen zoals aangepast bewezen in hoofde van beklaagden.

Veroordeelt beklaagden, wegens de vermengde feiten A en B, IEDER tot een geldboete van 100 euro gedeeld door 40,3399.

Zegt voor recht dat voormelde geldboete wordt verhoogd met 1990 opdecimen en gebracht wordt op IEDER 495,79 euro.

Boete vervangbaar bij gebrek aan betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenzitting van IEDER 30 dagen.

Verleent opzichtens derde en vierde beklaagden gewoon uitstel van uitvoering voor een termijn van drie jaar voor de gehele opgelegde geldboete of 30 dagen vervangende gevangenisstraf.

Verwijst beklaagden hoofdelijk tot de kosten van het proces, belopende in het geheel en tot op heden: 164,83 euro.

Verwijst beklaagden IEDER tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

Verwijst beklaagden bovendien, bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, IEDER tot betaling van een bedrag van TIEN EURO, verhoogd met 40 opdecimen en gebracht op VIJFTIG Euro.

En rechtdoende op de schriftelijk vordering van de gemachtigde ambtenaar:

Verklaart de herstellvordering van de stedenbouwkundige ingenieur (thans stedenbouwkundige inspecteur) d.d. 9/7/1998 ontvankelijk en gegrond, echter met herleiding van de gevraagde dwangsom naar 25 euro per dag vertraag zo aan de veroordeling tot herstel geen vrijwillig gevolg werd gegeven binnen de gestelde termijn van twaalf maanden.

Veroordeelt beklaagden om binnen de twaalf maanden na het in kracht van gewijsde treden van huidig vonnis, over te gaan tot herstel van de plaats, gelegen te kadastraal gekend als

in de vorige staat door het slopen van de wederrechtelijk opgetrokken gebouwen, zijnde de aanbouw tegen de achtergevel van het hoofdgebouw en het slopen van het gebouw dat als kantoor werd ingericht.

Machtigt het College van Burgemeester en Schepenen of de stedenbouwkundig inspecteur, ingeval huidig vonnis binnen de voormelde termijn niet ten uitvoer werd gelegd, daarin te voorzien op kosten van beklaagden.

Gelet op het arrest, op tegenspraak gewezen door het Hof van Beroep te Antwerpen, 12^e kamer op 4 april 2007, waarbij als volgt werd beslist:

--

Omschrijving van de feiten

De eerste rechter heeft terecht de feiten geactualiseerd.

Conform de vordering van het Openbaar Ministerie, dienen de feiten verder geactualiseerd aan de art. 46, 47 en 48 van het decreet van 21 november 2003.

De datumbepaling van tenlastelegging A dient gewijzigd te worden als volgt:

"tussen 1 juli 1996 en 3 september 1997".

De datumbepaling van tenlastelegging B dient gepreciseerd te worden als volgt:

"van dan af tot 13 december 1999".

--

Ontvangt de hogere beroepen;

Op strafrechtelijk gebied

Bevestigt het bestreden vonnis in zoverre de feiten werden geactualiseerd;

Actualiseert en preciseert de feiten verder zoals hoger uiteengezet;

Hervormt het bestreden vonnis voor het overige;

Stelt vast dat voor de feiten sub B geen strafsancie meer geldt en ontslaat beklaagden uit dien hoofde van rechtsvervolging;

Verklaart de beklaagden schuldig aan de hen ten laste gelegde feiten sub A zoals gepreciseerd en geactualiseerd;

Veroordeelt elk der beklaagden wegens de feiten sub A zoals geactualiseerd en gepreciseerd tot een geldboete van 100 : 40,3399 euro gebracht op 495,79 euro (VIERHONDERD VIJFENENNEGENTIG EURO en NEGENENZEVENTIG CENT) door verhoging met 1990 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van DERTIG DAGEN;

Verplicht iedere beklaagde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders een bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 45 opdecimen en alzo gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG EURO en VIJFTIG CENT;

Legt aan iedere veroordeelde een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO;

Met betrekking tot de herstellvordering

Vooraleer recht te doen ten gronde;

Legt de herstellvordering voor eensluidend advies voor aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid op grond van art. 198bis DRO en beveelt een heropening der debatten op woensdag 19 december 2007 om 11 uur;

De kosten

Laat de kosten van het hoger beroep van het Openbaar Ministerie ten laste van de Staat;

Veroordeelt beklaagden solidair tot de overige kosten in beide aanleggen gerezen op de strafvordering, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 289,59 euro, al deze kosten ondeelbaar veroorzaakt zijnde door de thans nog weerhouden feiten;

Houdt de beslissing over de kosten met betrekking tot de herstellvordering aan.

* * *

Gelet op het advies d.d. 19 november 2007 van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid, neergelegd ter griffie van het Hof van beroep te Antwerpen op 28 november 2007.

* * *

46, 47 en 48 van het Decreet van 21 november 2003 en laatst bij de artikelen 36, 50, 53, 54, 55, 56, 61 en 95 van het Decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid van 27 maart 2009 (B.S. 15.05.2009)

en

de feiten bij toepassing van de artikelen 110 en 111 van boek XIV van het Decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid van 27 maart 2009 (B.S. 15.05.2009) met ingang van 1 september 2009 eveneens omschreven als een inbreuk op de artikelen 4.2.1.1° a) en c) en strafbaar gesteld bij de artikelen 6.1.1.1°, 6.1.1.3°, 6.1.41.§1, 6.1.42, 6.1.43, 6.1.44, 6.1.46 en 6.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (Besluit van de Vlaamse Regering houdende coördinatie van de Decreetgeving op de ruimtelijke ordening d.d. 15 mei 2009 (B.S. 20.08.2009))".

De feiten zelf blijven daardoor ongemoeid en partijen hebben zich daarop kunnen verdedigen gelet op de daartoe aan het dossier gevoegde nota van het Openbaar Ministerie ter terechtzitting van 30 september 2009.

De voorliggende herstellvordering is reeds het voorwerp geweest van een opportuniteitsoverweging door de ter zake bevoegde overheidsinstantie en door aldus te handelen zijn de beklaagden niet beknot in de rechten die zij menen te kunnen putten uit artikel 6 E.V.R.M., artikel 14.1. BUPO-Verdrag en uit artikel 1 Eerste Protocol van het E.V.R.M.; het Hof vermag geen andere herstelmaatregel dan de gevorderde, zoals een meerwaarde, op te leggen.

Het Hof is er evenwel van mening dat de voorliggende herstellvordering niet op gepaste en noodzakelijke wijze het herstel van de gevolgen van het door de beklaagden gepleegde misdrijf beoogt en niet steunt op motieven van goede ruimtelijke ordening.

De verwijzing naar een dieper gelegen natuurgebied kan niet van overwegend belang zijn nu immers de bewuste bouwwerken volledig gelegen zijn in woongebied; niet gemotiveerd wordt waarom de bouwwerken niet zouden passen vanuit ruimtelijk oogpunt in dat woongebied; de latere gemotiveerde analyse desbetreffend in de inlichtingsfiche voor de Hoge Raad voor het Herstelbeleid overtuigt niet en bedenkingen zoals o.a. "overdreven densiteit",

"warrige inplanting", "amalgaam van materialen", "wanordelijke aanblik", "wenselijk (...) dat een open ruimte wordt gecreëerd", "onaangenaam en donker vertrek" lijken subjectief ook anders te kunnen worden aangevoeld; daarnaast aanziet het Hof de motivering: "aangezien de heer Thys zich niet heeft gehouden aan de opgelegde voorwaarden bij de oprichting van een loods/werkplaats - hij werd trouwens veroordeeld in het vonnis van 9 maart 1981 tot de uitvoering van aanpassingswerken - en aangezien hij, in weerwil van de weigering tot bouwvergunning, toch verbouwingen heeft uitgevoerd, lijkt een herstel van de plaats in de vorige stat door de sloping van de wederrechtelijk opgerichte constructies de gepaste herstelmaatregel" niet als een motivering die ingegeven is door de goede ruimtelijke ordening; verder blijkt dat aan de beklaagden een mogelijke minstens gedeeltelijke regularisatie werd geweigerd om reden dat aan de opgelegde aanpassingswerken n.a.v. de oude bouwovertreiding nog niet werd voldaan.

De gevorderde herstelmaatregel en waaromtrent een niet-eensluidend advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid voorligt en voor zover gesteund op de feiten van de wederrechtelijke oprichting, kan te dezen dan ook niet ingewilligd worden en het Hof is niet bevoegd enige andere vorm van herstel te overwegen; de overige elementen zoals aangevoerd door de Stedenbouwkundig Inspecteur zijn niet van aard anders te moeten oordelen.

OM DEZE REDENEN:

HET HOF,

Recht doende op tegenspraak,

Met toepassing van de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203bis, 210, 211, 212 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7 strafwetboek
- 146 van het decreet van 18 mei 1999
- 6.1.1. lid 3 en 4 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

Na herneming van de zaak;

De tussenarresten van 4 april 2007 en 7 januari 2009 verder uitwerkend;

Actualiseert de feiten van de tenlasteleggingen zoals hoger vermeld (pagina's 10-11);

Stelt vast dat de herstellvordering, voor zover steunend op de feiten van de tenlastelegging sub B. - de instandhouding van de bewuste werken -, niet langer kan worden ingewilligd;

Verklaart de herstellvordering niet gegrond in zoverre gesteund op de feiten van de tenlastelegging sub A. en zoals hierboven geactualiseerd;

Laat de kosten in beide aanleggen met betrekking tot de herstellvordering ten laste van de eiser tot herstel, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 75,24 euro.

Dit arrest is gewezen te ANTWERPEN door het
HOF VAN BEROEP, TWAALFDE KAMER,
samengesteld uit

Raadsheer wnd. Voorzitter,

Raadsheer,

Plaatsvervangend Raadsheer,

en op de openbare terechtzitting van

TWEE JUNI TWEEDUIZEND EN TIEN

uitgesproken door Raadsheer wnd.
Voorzitter,

in aanwezigheid van Advocaat-generaal

met bijstand van Griffier